

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 48. Alia ejusdem Scriptoris opera contra Lutherum & Oecolampadium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

Sæcul. XVI.
A.C. 1544.

§. XLVIII.

*Alia ejusdem Scriptoris opera contra
Lutherum & Oecolampadium.*

Idem Auctor in suo de Ecclesia tractatu asserit, quod Ecclesiæ unitas dependeat ab eo, quod exacta uni solique universali illius Pastori, qui haud alius est, quam Episcopus Romanus D. Petri Successor, submittio præstetur. Postea Ecclesiæ non modo de sano sacræ Pagi-
næ

*passim pulcherrimo certamine contendentibus, quo alios merendo sui memores efficiant; e diverso vero dolore, quod non pauci, neque in- celebres viri tam impense quibusdam studiis faveant, ut alia recepta, atque longo usu probata damnent, nec id obscure, sed palam editis, & evulgatis libris, scholasticas exercitationes Universitatum reprobantes, Doctores scholasticos, ob styli humilitatem, ac jejunitatem rejicientes, quod sine honorum & doctorum virorum injuria, ac certa adolescentia pernicie fieri non arbitrabar, dolebam revera quod viri quidam eruditi, lapsa studia juvare conati, non sic stylum temperarent, ut, dum mala auferunt, bona non lædant, nec satis caverent, ne, ut ait Lucanus, excedat medicina modum, & ut aliquid ex Evangelio attingam, dum zizania colligunt, evellant simul & triticum. Hoc siquidem agunt mea
seno*

næ sensu judicandi, nec non excommu-
nicandi, ac peccata remittendi spiritua-
lem attribuit facultatem, sed etiam hæ-
reticos mortis supplicio plectendi, quin
imo (quod tamen haud propugnari po-
test) ipsos etiam Principes supremo do-
minio, suisque ditionibus privandi po-
testatem attribuit, nec non in operis sui
calce Gersonium confutat, eoquod ille
tradidisset, sub peccati pœna humanas
leges non adstringere, nisi illæ cum ip-
sa

Sæcul. XVI.
A.C. 1544.

sententia, qui juris studiosos a Baldo, & Bartholo avertunt, atque legum studium sic eis commendant, ut ejus studii optimos duces, quod sui temporis lingua locuti, parum Latini videantur, rejiciant, qui & Theologiæ Candidatis Canonem sacrum, & Theologos veteres ita prædicant, ut eos a Thoma, Bonaventura, Alexandro, & similibus prorsus avocent, censentes, manifeste eam vitæ partem perditam, quæ illis impenditur. Hæc itaque cum cernerem, eam partem, quæ pene inclinata videbatur, pro virili sustentare conabar, his paucis diebus ab aliis feriatus, tumultuarie quædam de tribus linguis collegi, de optima studii Theologici ratione causas quasdam, cur Doctores scholastici, novitio Theologo non legendi modo, sed & veteribus prælegendi sint, subjunxi, & de Sophistarum ab artificibus differentia.

Sæcul. XVI. sa lege divina vel naturali connexæ sint
A.C. 1544 Porro in suo libro de Primatu Pontificis Latomus totus in eo est, ut cuncta refellat, quæ Lutherus vel pro enervandis hujus Primatus argumentis, vel pro hac prærogativa omnino evertenda scriptitabat.

Edidit quoque Latomus librum de Confessione secreta in tres partes divisum, in quarum prima eam nequaquam grave jugum esse appellandam demonstrat, in altera vero parte illam pro obtinenda peccatorum, quæ post Baptisma fuerit perpetrata, remissione omnino necessariam ostendit, atque in tertia denique eam ante Concilium Lateranense sub Innocentio III. celebratum longissimo tempore jamjam invaluisse declarat, pluraque producit testimonia SS. Patrum, atque Ecclesiæ Doctorum, ex quibus secretæ Confessionis antiquitas comprobatur. Adversus hunc librum suos quidem calamos acuit Oecolampadius: at Latomus confestim respondit, hujusque hæretici errores confutavit.

Cum autem eodem tempore alius quidam libellus suppresso Auctoris nomine sub titulo: *Oeconomia Christiana*, in lucem ederetur, ibidemque falsa Lutheri dogmata circa Justificationem propugnarentur, nec non Monachorum vota

ta

ta tanquam nova hominum inventa de-Sæcul. XVI.
 riderentur, hinc Latomus huic libro A.C. 1544.
 duos opposuit tractatus, in quorum pri-
 mo comprobatum reddidit, quod vera fi-
 des non excludat pias actiones, nec e-
 tiam soli fidei justificatio adscribenda
 sit, cum illa non nisi hujus initium sit.
 In altero tractatu Castitatis, Paupertatis
 & Obedientiæ Vota, quæ in sacris
 Religiosorum familiis nuncupantur, ne-
 quaquam novas esse inventiones de-
 monstrat, probatque, quod Monachi
 non interrupta serie ab ipso D. Antonio
 descendant: ad hoc autem, ut illos an-
 te hujus Sancti tempora jam floruisse o-
 stenderet, præter libros S. Dionysio A-
 reopagitæ adscriptos, nec non Thera-
 peutarum librum a Philone concinna-
 tum non alia profert testimonia, ac po-
 stea refellit ea, quæ hic Anonymus
 contra Vota, ac Professionem Monasti-
 cam attulit.

Præterea ex tribus illis libris, quos
 contra Guilielmum Tindalum compo-
 suit, duo agunt de piarum actionum me-
 rito, postremus vero succinctam comple-
 titur expositionem circa Ecclesiæ Do-
 ctrinam de articulis eo tempore contro-
 versis, ibidemque Ecclesiæ dogmatibus
 Monarchiam summi Pontificis accenset.
 Ceterum in suo de Matrimonio tractatu
 tenet, quod hoc Sacramentum præsup-
 po-

Sæculi. XVI. ponat contractum, proin impedito hoc
A.C. 1544. contractu ipsum etiam Sacramentum
 haud valeat, quam in rem agit de firmitate hujus contractus juxta leges initi, ipsum vero Matrimonium dissolvi haud posse, ex ipso Jure divino eruit, indeque concludit, quod Matrimonium consensu atque corporis usu firmatum ob adulterium discindi non valeat, tradit tamen, quod tunc, si huic consensui non item corporis usus accesserit, per alterutrius conjugis ingressum in Religionem dissolvi queat, eoquod, inquit ipse, Statum Monasticum professus civili morte mortuus sit. Scripsit etiam Latomus tractatum de quatuor quæstionibus, ibidemque egit I. de mortuis, qui vivorum suffragiis adjuvantur. II. De Sanctis, qui pro nobis deprecantur. III. de Christi Domini & Sanctorum imaginibus, quæ colendæ sunt. IV. De eorum ossibus ac reliquiis. In eodem opere haud consultum esse censet, quod sanctissimæ Trinitatis imagines confici permittantur. Denique ejus responsio ad tres quæstiones quodlibeticas, concernit I. Vitam activam & contemplativam, ubi hanc illi præfert. II. Solvit quæstionem, quare justis alimenta defint, cum tamen impii illis abundant. III. Declarat sensum, in quo illa sententia intelligenda sit: *Væ soli,*
quia

quia cum ceciderit, non habet sublevantem Sæcul. XVI.
 se, Eccl. 4. v. 10. Hunc textum La- A.C. 1544.
 tomus triplici modo explicat.

§. XLIX.

*Sententiæ ac censuræ Facultatis
 Theologicæ Parisiensis.*

Hoc item anno Domini millesimo quin- Argent. coll.
 gentesimo quadragesimo quarto die jud. t. 2. app.
 decima sexta Februarii Parisiensis Fa- p. 137.
 cultas Theologica apud PP. Mathuri-
 nos Conventum habuit, ut ea percipe-
 ret, quæ adversus Fratrem Joannem
 Pernocellum ex Ordine Fratrum Mino-
 rum deferebantur. In hac autem Con-
 gregatione, inquit Argentreus, retulit
 Magister Ruffi, quomodo pluribus Sessio-
 nibus agitatae fuerint propositiones, de quibus
 præfatus Præsentatus delatus fuerat Facul-
 tati, tandem certis censuris per dictos Depu-
 tatos notatae; quibus subjunctæ sunt asser-
 tiones cum certa forma subscriptæ, quæ om-
 nia alta & intelligibili voce pronuntiaturus
 est, si id bonum videatur prædictæ sacræ Fa-
 cultati. Post hæc Syndicus dictæ Faculta-
 tis legit propositiones prædictas & assertio-
 nes cum præscripta formula, quibus lectis
 supplicavit prædictus Syndicus, quod dictus
 Pernocellus prædicta omnia exequeretur,
 cum esset reversus, aut si recusaret, priva-
 retur a Facultate. Audito Domino Ceno-
 mani Guardiano Minorum, qui dixit, se
 fe-